

Iets groots dat liefde is

Borja de León (red.)

Iets groots dat liefde is

*De christelijke roeping:
ontmoeting, antwoord, trouw*

DE BOOG

2022

COLOFON

Oorspronkelijke titel:
Algo grande y que sea amor
La vocación cristiana
Encuentro, respuesta, fidelidad
© 2020 Fundación Studium

Voor de Nederlandse uitgave:
Iets groots dat liefde is
De christelijke roeping:
ontmoeting, antwoord, trouw
© 2022 Stichting De Boog

Vertaling citaten uit de Bijbel:
Willibrordvertaling (1975)
tenzij niet van toepassing

Afbeelding op de voorkaft:
iStock/den-belitsky

Contactadressen Stichting De Boog
Herenstraat 41   info@deboog.nl
3512 KB Utrecht   www.deboog.nl

ISBN 978-90-6257-132-1   NUR 707

INHOUDSOPGAVE

Inleiding.....	9
----------------	---

I. ONTMOETING

“RABBI, WAAR VERBLIJFT GIJ?”

1. Jezus komt om ons te ontmoeten	13
<i>Wie is Christus voor mij? Wie ben ik voor Hem?</i>	14
<i>Zoek Christus!</i>	15
<i>Vind Christus!</i>	17
<i>Bemin Christus!</i>	19
<i>Ons hele leven met Christus leven</i>	20
2. Wat je leven zou kunnen zijn.....	23
<i>“Ik heb je bij je naam genoemd”</i>	23
<i>“Kijk omhoog naar de hemel en tel de sterren, als je kunt”</i>	25
<i>Twee hoofdrolspelers</i>	28
<i>Je zult een weg banen</i>	32
3. Onze ware naam.....	35
<i>Vrij en nog niet af</i>	36
<i>Hij roept je bij je naam</i>	37
<i>De verborgen schat</i>	39
<i>Al mijn gaven en talenten aanspreken</i>	42
<i>Een vervuld leven</i>	44

II. ANTWOORD

“MIJ GESCHIEDDE NAAR UW WOORD”

4. Hoe ontdekken we onze roeping?.....	49
<i>Een rusteloos hart</i>	50
<i>Een liefdevolle aanwezigheid</i>	51
<i>Het verbinden van de losse stippen in ons gebed</i>	53
<i>De ontsteker, de ‘trigger’</i>	55
<i>De hulp van geestelijke begeleiding</i>	58
5. Opdat de muziek gehoord wordt:	
de roeping tot het Opus Dei.....	61
<i>Het normale van heilig willen worden</i>	62
<i>Zo dichtbij dat we met Hem leven</i>	64
<i>Voor iedereen met een groot hart</i>	67
<i>De wereld liefhebben zoals God haar liefheeft</i>	68
6. Je leven geven voor je vrienden:	
de roeping tot het celibaat.....	71
<i>“Het is niet goed voor de mens om alleen te zijn”</i>	72
<i>De psychologie van wie zich nooit alleen weet</i>	73
<i>Johannes, een celibatair hart</i>	75
<i>Harten wakker schudden</i>	78
<i>Een gave die voortdurend moet groeien</i>	80
7. De liefde beantwoordend:	
de roeping tot het huwelijk.....	83
<i>Moge jij een goede reis hebben</i>	84
<i>Wanneer het leven werkelijk begint</i>	85
<i>De reikwijdte van een ‘ja’</i>	87
<i>Een hart dat niet wil lijden</i>	92

8. Meer moeders en vaders dan ooit tevoren:	
de roeping van de kinderen.....	97
<i>Ouders van heiligen</i>	98
<i>Leermeesters van heiligen</i>	101
<i>Gidsen van heiligen</i>	103
<i>Meer nodig dan ooit</i>	106
9. Hoe maak ik de juiste keuze? We zijn	
in de Kerk samen op weg.....	109
<i>Wat zal er van mij worden?</i>	109
<i>We staan er niet alleen voor: de Kerk vergezelt ons</i>	111
<i>Een geloofssprong: vertrouwen in God</i>	114
<i>Gods verhalen ontplooiën zich beetje bij beetje</i>	116

III. TROUW

“IK HEB JULLIE BESTEMD OM VRUCHT TE DRAGEN, EN JULLIE VRUCHTEN ZULLEN BLIJVEND ZIJN”

10. Wij zijn apostelen!	121
<i>“Alles omwille van het evangelie”</i>	122
<i>Zout, licht en zuurdesem voor de wereld</i>	123
<i>Uit eigen beweging</i>	125
<i>Goddelijk licht dat warmte geeft</i>	129
11. Met Christus op weg naar de Volheid	
van de Liefde.....	133
<i>Later zul je het begrijpen</i>	134
<i>Sta voor stap dichterbij de vrijheid</i>	136
<i>Doordrenkt met het bloed van Christus</i>	138
<i>Eucharistische samenhang</i>	140

12. De vruchten van de trouw	143
<i>Een hemel in ons binnenste</i>	144
<i>Een sterk en barmhartig hart</i>	146
<i>Een onvoorstelbare doeltreffendheid</i>	147
<i>God is altijd Dezelfde</i>	149
Noten.....	153

Inleiding

Het evangelie staat vol met persoonlijke ontmoetingen met Jezus: Johannes en Andreas, Petrus, Matteüs, Marta, Maria en Lazarus, Nicodemus, de Samaritaanse vrouw. Deze verhalen zijn veel meer dan verleden tijd; het zijn afleveringen van een verhaal dat vandaag de dag nog steeds in volle gang is. Hoewel het misschien moeilijk lijkt om Jezus te ontmoeten te midden van de haast en verstrooiing die ons omringen, blijft zijn oproep in werkelijkheid resoneren in de harten van jonge mensen. Dit zorgt ervoor dat ze diep in hun hart grote dingen willen. "Ze willen dat onrecht stopt. Ze willen dat ongelijkheden worden overwonnen en dat iedereen zijn deel van de goederen van de aarde krijgt. Ze willen dat de onderdrukten vrijheid krijgen. Ze willen grote dingen. Ze willen goede dingen."¹ Precies om deze reden blijven wij als christenen in de 21e eeuw verkondigen dat God erg in ons geïnteresseerd is: dat Hij wil dat we gelukkig zijn en dat Hij op ons rekent om van zijn liefde de kracht te maken die de wereld beweegt.

"Wie ben ik?" is een belangrijke vraag; maar veel belangrijker, zegt paus Franciscus, is deze andere: "Voor wie ben ik?"² Onze identiteit is geworteld in wat we hebben ontvangen, maar krijgt vooral vorm vanuit de liefde waaraan we ons leven wijden. Door God lief te hebben, ons door Hem te laten liefhebben en deze liefde door te geven aan anderen ... ontdekken we wie we zijn. De reeks artikelen die in dit boek zijn gebundeld, is bedoeld om deze ontdekking te ondersteunen. Met de eerste leerlingen van Jezus, met de catecheses van de paus, van de

heiligen, in het bijzonder de heilige Jozefmaria Escrivá, kunnen we deze eeuwige realiteit verdiepen: God roept ons; “Hij heeft voor ieder van ons een plan: heiligheid.”³

Het boek is opgedeeld in drie grote delen. Het eerste deel bevat drie artikelen die in een breed perspectief de realiteit van Gods roeping en de ontmoeting met Hem weergeven. Het tweede deel is uitgebreider: het stelt verschillende roepingen voor – uitvoeriger die tot het Opus Dei – en gaat nader in op enkele aspecten van de onderscheiding van iemands roeping. Ten slotte is het derde deel gericht op mensen die de Heer al enkele jaren volgen; het is een uitnodiging om met dankbare herinnering na te denken over de schoonheid van een leven in navolging van Christus.

De heilige Jozefmaria – die de eigenlijke inspirator van deze bladzijden is en als zodanig meermalen aangehaald wordt – herinnerde zich dat hij op amper zestienjarige leeftijd ontdekte dat zijn hart hem vroeg om “iets groots en dat het liefde was”⁴. Mogen ook wij iets groots ontdekken en herontdekken – want liefde is altijd jong, altijd verrassend – en dat is liefde!

Borja de León

Madrid, 2018

I
ONTMOETING

“Rabbi, waar verblijft Gij?”

1. Jezus komt om ons te ontmoeten

De volgende dag stond Johannes er weer met twee van zijn leerlingen, en hij keek naar Jezus die langs kwam, en zei: "Zie het Lam Gods!" De twee leerlingen hoorden dit en volgden Jezus. Jezus draaide zich om, zag dat ze Hem volgden en zei: "Wat zoeken jullie?" En ze antwoordden: "Rabbi – wat Meester betekent – waar verblijft Gij?" Hij zei: "Kom en zie." Ze kwamen en zagen waar Hij verbleef, en ze bleven de rest van de dag bij Hem, want het was rond het tiende uur (Joh 1, 35-39). Degenen die aanwezig waren bij deze evangelische scène moeten er met veel ontroering aan hebben teruggedacht, want het ging om het belangrijkste moment van hun leven: de dag dat zij, voor het eerst, Jezus van Nazaret ontmoetten.

Christus ontmoeten is werkelijk de beslissende ervaring voor iedere christen. Benedictus XVI heeft hier aan het begin van zijn pontificaat met klem op gewezen: "Christen zijn is niet het resultaat van een ethische keuze of een verheven idee, maar van een gebeurtenis: de ontmoeting met een Persoon, die aan ons leven een nieuwe horizon geeft en daarmee een beslissende richting."⁵ Het is veelbetekenend dat ook paus Franciscus ons daaraan vanaf het begin van zijn pontificaat heeft willen herinneren: "Ik nodig alle christenen uit, overal, nu, om Jezus Christus opnieuw persoonlijk te ontmoeten, of zich tenminste voor Hem open te stellen, zodat Hij hen kan ontmoeten; ik vraag jullie allemaal om dit elke dag, zonder uitzondering, te doen."⁶ We willen deze uitnodiging hier hernieuwen, in de voetstappen van de jongste van de apostelen: de heilige Johannes.

Wie is Christus voor mij? Wie ben ik voor Hem?

Het vierde evangelie kent een prachtige uitdrukking om de identiteit van de jeugdige Johannes te schilderen: hij was “de apostel van wie Jezus hield”. Meer hoeft niet gezegd te worden: Johannes was iemand van wie Jezus hield. Deze overtuiging verbleekte met de jaren nooit, maar werd eerder groter en sterker: *Hierin bestaat de liefde: niet wij hebben God liefgehad, maar Hij heeft ons liefgehad* (1 Joh 4, 10). Doordat hij er zeker van was dat de Heer hem liefhad, was hij in staat om tot het einde van zijn leven een diepe en aanstekelijke vreugde te behouden. Dezelfde vreugde die we voelen in zijn evangelie. Alles begon die dag aan de oever van de Jordaan.

En wij, hebben wij ook zo’n oprechte ontmoeting meegemaakt als de jonge apostel? Zelfs al zijn we ons hele leven christen en hebben we jarenlang gebeden, dan is het toch goed om stil te staan en te overwegen: “Wie is Christus voor mij? Wat betekent Christus in mijn leven, vandaag en nu?” Zo kunnen we de balans opmaken van ons geloof. “Maar voordat we ons deze vraag stellen, is er nog een belangrijke vraag die eraan voorafgaat: wie ben ik voor Christus?”⁷

Als we ons deze vragen stellen, is het niet meer dan natuurlijk dat we een beetje perplex staan. Wie ben ik voor Christus? Wie ben ik überhaupt? Een klein onbelangrijk schepsel? Een product van de evolutie? Gewoon een van de velen ... die de geboden moet onderhouden? Hoe ziet Jezus mij? Wij kunnen hierover ons licht opsteken bij de heiligen. Ooit, toen de heilige Johannes Paulus II eenzelfde vraag gesteld werd, antwoordde hij: “Kijk,

je bent een gedachte in de geest van God, een hartslag van God. Dit betekent dat je in zekere zin een oneindige waarde hebt, dat jouw onherhaalbare individualiteit belangrijk is voor God.”⁸ Wat hij zelf ontdekt had – wat alle heiligen ontdekt hebben – is hoeveel we voor God betekenen. We zijn geen onbelangrijk schepsel, een dienaar die slechts op de wereld is om te doen wat Hij wil. We zijn echt vrienden. Alles aan ons is belangrijk voor Hem en daarom is Hij bezorgd over ons en vergezelt Hij ons ons hele leven, hoewel wij daar te weinig bijilstaan.

Dit is geen overdrijving. Jezus zelf zei tot zijn apostelen: *“Geen groter liefde kan iemand hebben dan deze, dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden. Gij zijt mijn vrienden ... u heb Ik vrienden genoemd, want Ik heb u alles meegedeeld wat Ik van de Vader heb gehoord”* (Joh 15, 13-15). Deze woorden zijn vandaag nog steeds even relevant. Jezus “leeft en zegt het nu tegen jou. Luister onbevangen naar zijn stem; hij heeft iedereen iets te zeggen.”⁹ Wie ben ik dan voor Christus? Ik ben een vriend van wie Hij met de grootste Liefde houdt. Ik ben een kloppend hart van zijn Hart. Dat is wie ik voor Hem ben. En Hij, wie is Hij voor mij?

Zoek Christus!

Op 29 mei 1933 sprak een jonge student bouwkunde voor het eerst met de heilige Jozefmaria. Zijn naam was Ricardo Fernández Vallespín. Vele jaren later herinnerde hij zich: “De Vader sprak met mij over wat in mijn ziel omging ... Hij gaf me advies en moedigde me aan beter te zijn. Ik herinner me duidelijk en levendig dat hij, voordat hij afscheid nam, opstond, naar een boekenkast liep en een boek pakte dat hij gebruikte. En op de eerste

pagina schreef hij deze drie zinnen: "Zoek Christus. Vind Christus. Bemin Christus!"¹⁰

De apostel Johannes ging op weg om Christus te vinden, zelfs zonder precies te weten wie hij zocht. Maar hij wist dat hij naar iets zocht dat zijn hart zou vervullen. Hij hunkerde naar een vervuld leven. Hij verlangde meer van het leven dan slechts werk, geld verdienen, zijn als ieder ander ... Zijn hart was rusteloos en hij wilde die rusteloosheid stillen. Daarom was hij een volgeling van Johannes de Doper. En terwijl hij bij hem was, kwam Jezus voorbij. Johannes de Doper wees Hem aan: "*Zie, het Lam Gods!*" En hij en zijn vriend Andreas *hoorden hem dat zeggen en gingen Jezus achterna* (Joh 1, 36-37).

Wat kunnen we doen om in de voetstappen van de jonge apostel te treden? Eerst: luisteren naar ons rusteloze hart. Luister goed als het niet tevreden is, als het door een werelds leven niet vervuld wordt, als het meer wil dan alleen aardse goederen en bevrediging. En kom dan dichterbij Jezus. Dit is, in zeker opzicht, inderdaad gemakkelijker voor ons dan voor Johannes. Veel mensen hebben ons er al op gewezen waar we Jezus kunnen vinden: "De meesten van ons hebben als kind van onze christelijke ouders geleerd hoe we moeten bidden. Later hebben docenten, vrienden en kennissen ons op allerlei manieren geholpen om de Heer niet uit het oog te verliezen."¹¹ Daarom is dat wat we nu moeten doen, God zoeken: "Zoek Hem vol honger, zoek Hem uit alle macht in uzelf. Als u met die inzet aan de slag bent gegaan, durf ik u te verzekeren, dat u Hem al ontmoet hebt en dat u al begonnen bent met Hem om te gaan en Hem te beminnen en dat u uw gesprek in de hemel voert."¹²

Vind Christus!

Toen Johannes en Andreas Jezus die eerste keer begonnen te volgen, moeten ze enigszins verlegen zijn geweest. Hoe moesten ze zich bij Hem bekendmaken? Ze konden toch moeilijk gewoon opstaan en Hem vragen: "Zijt Gij het Lam Gods?" Dat was wel wat Johannes de Doper hun had verteld, en het was alles wat ze van Hem wisten. Misschien waren ze onder elkaar aan het bespreken wat ze zouden doen, toen Jezus zich omdraaide, zag dat ze Hem volgden, en tegen hen zei: "*Wat verlangt gij?*" (Joh 1, 38).

God wordt geraakt door jonge, rusteloze harten. Dus als wij Hem oprecht zoeken, komt Hij naar ons toe op de meest onverwachte wijze. De heilige Jozefmaria vergat zijn eerste persoonlijke ontmoeting met Jezus nooit. Hij was nog maar een puber; zijn hart vol plannen en idealen. Na een nacht van zware sneeuwval, verliet hij 's ochtends het huis en tot zijn verbazing ontdekte hij afdrukken in de sneeuw van de sandalen van een ongeschoeide pater. Hij volgde het spoor en sprak de pater aan. Deze belevenis liet een diepe indruk achter op zijn ziel: "Als anderen zulke offers kunnen brengen voor God en de naaste, kan ik Hem dan niet ook iets aanbieden?"¹³

Die dag volgde de jonge Jozefmaria, net als Johannes en Andreas, de voetstappen van de Heer, die zichzelf nu liet zien in de voetafdrukken in de sneeuw. Vele anderen zagen die voetafdrukken waarschijnlijk ook, maar voor die jongen waren ze een onmiskenbaar teken dat Jezus in zijn leven wilde komen. En zijn reactie was bijna gelijk

aan die van die eerste vrienden van Jezus. *Ze zeiden tegen Hem: "Rabbi – vertaald betekent dit: Meester – waar verblijft ge?" Hij zei hun: "Gaat mee om het te zien." Daarop gingen ze mee en zagen waar Hij zich ophield. Die dag bleven ze bij Hem. Het was ongeveer het tiende uur (Joh 1, 38-39).*

De ontdekking dat iemand als een echte vriend van ons houdt, wekt in ons het verlangen om diegene te leren kennen. Ontdekken dat iemand bezorgd om ons is, dat iemand wacht op onze reactie en het antwoord heeft op onze diepste verlangens, spoort ons aan die persoon te zoeken. Die voetsporen maakten grote indruk op de heilige Jozefmaria: "Hij had nu, heel diep vanbinnen, 'een goddelijke rusteloosheid' die hem aanzette tot een intenser, vroom leven."¹⁴

Maar God zoeken en Hem vinden is slechts het begin. Daarna kunnen we beginnen Hem te benaderen als een vriend. We kunnen ernaar streven Hem beter te leren kennen door het lezen van het Evangelie, door naar de Mis te gaan, door onze innige verbondenheid met Hem in de Communie, door Hem te zien in degenen die onze zorg het meest nodig hebben. Daarnaast laten wij van onze kant onszelf door Hem kennen, door met onze Vriend onze vreugden en zorgen te delen, onze plannen en mislukkingen. Want uiteindelijk is gebed: "dichter bij God komen in vriendschap, vaak tijd doorbrengen met de Persoon van wie we weten dat Hij van ons houdt"¹⁵. Zoals Johannes en Andreas, die die hele dag met Jezus doorbrachten.

Bemin Christus!

Voor de jeugdige Johannes veranderde het leven op de dag dat hij Jezus vond. Natuurlijk had hij nog een lange weg te gaan. Naast Jezus zou hij de wonderbaarlijke visvangst en de reizen door Palestina beleven; de woorden die het hart vreugde brachten en de wonderen; de liefhebbende zorg voor de zieken, de armen, de verschoppelingen ... Maar bovenal, die urenlange gesprekken alleen met de Meester. Het gesprek dat op een namiddag begon, dat vervolgd werd bij de rivier de Jordaan, en dat zijn hele leven zou voortduren.

We hebben allemaal ervaren hoe diep een vriendschap ons kan veranderen. Daarom moeten ouders letten op de vrienden die hun kinderen maken. Zonder het te beseffen, veranderen de relaties met onze vrienden ons beetje bij beetje, ze brengen ons ertoe te houden van waar zij van houden en af te keuren wat zij afkeuren. Ware vriendschap verenigt zo diep dat hierover wel is gezegd: twee vrienden delen "één en dezelfde ziel die twee lichamen onderhoudt"¹⁶.

In dit verband is de verandering van de jonge apostel veelbetekenend. Hij en zijn broer Jacobus werden de "zonen van de donder" genoemd (Mc 3, 17) en diverse gebeurtenissen in de evangelies laten ons zien dat dit niet overdreven was. Zoals toen sommige Samaritanen Jezus en zijn volgelingen in hun dorp weigerden te verwelkomen en de twee broers Christus vroegen: "Heer, wilt Gij dat wij vuur van de hemel afroepen om hen te verdelgen?" (Lc 9, 54). Desalniettemin leerden zij geleidelijk aan, naarmate hun vriendschap met Christus groeide,

om lief te hebben zoals Jezus deed, anderen te begrijpen zoals Jezus deed, te vergeven zoals Jezus vergaf.

Hetzelfde kan met elk van ons gebeuren. Jezus ontmoeten en Hem leren kennen zal ons ertoe brengen lief te hebben zoals Hij liefheeft. Het zou ons niet moeten verbazen dat ons hart wordt verteerd door dit verlangen; laten we liever vervuld raken van dankbaarheid, omdat onze Heer op ons wil rekenen om zijn liefde aanwezig te maken in de wereld. Dat is wat er gebeurde met de heilige Jozefmaria. Die voetafdrukken in de sneeuw gaven hem de diepe overtuiging dat hij op aarde een missie had te volbrengen. "Ik begon gevoelens van liefde te krijgen, te beseffen dat mijn hart om iets groots vroeg en dat het liefde was."¹⁷ Ook wij moeten achter deze oproepen in ons hart de echo van de stem van Jezus ontdekken die we vaak in het Evangelie horen: *Volg mij!*

Ons hele leven met Christus leven

Terugkijkend zou Johannes de mogelijkheid om Jezus te volgen voor niets hebben ingeruild. Want op deze manier werkt God in ieder mens: "De buitengewone liefde van Jezus dwingt tot grote werken en zet aan tot het voortdurend verlangen naar meer volmaaktheid. Liefde wil groeien en niet worden tegengehouden door iets laags."¹⁸ Dat is wat er gebeurde met Johannes, Petrus, Jacobus, Paulus, Bartimeüs, Maria Magdalena en zovele anderen sinds Jezus in de wereld kwam. Gods aanwezigheid in de wereld is vandaag niet minder reëel dan toen. Eigenlijk is Jezus tegenwoordig juist méér aanwezig, aangezien Hij in ieder van ons kan leven. Meer nog dan ons uit te nodigen deel te nemen aan de missie die

Hij van zijn Vader had ontvangen, wil Jezus ieder mens *zijn liefde schenken door middel van ons leven*, door middel van ons aller hart. *“Blijft in mijn liefde”*, zegt Hij ons (Joh 15, 9), om deze wereld met Hem te verzoenen, haat om te zetten in Liefde, egoïsme in dienstbaarheid, rancune in vergeving.

De jeugdige apostel die de Liefde van Christus had ontdekt, vergezelde Hem helemaal tot aan het kruis. Later ontving hij, samen met de andere apostelen, een missie die zijn hele leven zou bepalen: *“Gaaf uit over de hele wereld en verkondigt het evangelie aan heel de schepping”* (Mc 16, 15). Ook wij zullen ontdekken dat Hij op ons rekent, als we luisteren naar ons rusteloze hart en Jezus volgen, als we Hem vinden en volgen, als we zijn vrienden zijn. Hij zal ons vragen Hem te helpen in de Kerk, ieder op zijn of haar eigen manier. Als een vriend die ons met liefde vraagt vol bezieling mee te doen aan deze onderneming. *“Vandaag roept Jezus, die de weg is, jÓú, jÓú en jÓú om je stempel op de geschiedenis te drukken. Hij, die het leven is, vraagt ieder van jullie om een stempel te drukken die je eigen geschiedenis en die van vele anderen met leven vervult. Hij, die de waarheid is, vraagt je om de paden van afwijzing, verdeeldheid en leegte te verlaten. Ben je hier klaar voor?”*¹⁹

Borja Armada